

[Arne Bjerregaard.]

eneste landbrugsvenlige, at det er en slags overbudspolitik, hvor man ikke tager realistisk på det, men skal vise sig som de eneste sande venner af landbruget ved at vifte med så mange millioner kroner. Jeg tror nok, det i alt fald er en forkert bedømmelse, for jeg tror nok, de fleste herinde erkender landbrugets betydning i det danske samfund.

Med hensyn til udlånsloftet står jeg fast på, at kristeligt folkeparti i alt fald er villigt til at kigge på udlånsloftet, hvis det stiller sig hindrende i vejen for, at landmændene kan få det, som de er berettigede til ifølge denne lovgivning.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg bliver nødt til at tage ordet igen i anledning af hr. Fuglsangs bemærkninger. Hr. Fuglsang kan ikke lide banker, og det er han i sin gode ret til ikke at kunne. Men jeg mener, disse lån kan formidles gennem banker og sparekasser – og nu påstår jeg noget, som jeg gerne vil have modbevist, hvis ikke hr. Fuglsang er enig – til en billigere rente end gennem en anden form, f. eks. en obligationsordning. Hr. Fuglsang siger, jeg ikke har læst de foregående linjer; jo, men jeg har hæftet mig ved, at mindretallet beklager, at venstres principielt mere rigtige forslag er taget tilbage. Venstres principielt mere rigtige forslag gik på udstedelse af 6 pct.s obligationer, som skulle overtages af Nationalbanken til parikurs. Nationalbankens tab i den anledning kan ses, blot ved at man kigger på børslisten for obligationer; det ville bevise, at renten for lån ydet af banker og sparekasser – og det ved alle jo efterhånden – i al almindelighed, og specielt når det drejer sig om statsgaranterede lån, er billigere end lån, man optager på obligationsbørsen.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Jeg kan takke ministeren, fordi han ikke gentog, at venstre ikke har opnået noget. Hvis ministeren senere skulle komme i tvivl, beder jeg ministeren læse udvalgets bilag nr. 1 til L 72, hvoraf det med al tydelighed fremgår, at de områder, hvor vi er blevet imødekommet, er områder, der ikke har været klart aftalt mellem landboorganisationerne og ministeriet.

Hr. Arne Bjerregaard siger nu i forbindelse med spørgsmålet om udlånsloftet, at hvis det senere skulle vise sig, at der ikke er mulighed

for at få disse lån, må vi se på det og også i den forbindelse se på udlånsloftet. Skal det forstås på den måde, at kristeligt folkeparti går ind for, at der skal ske en individuel hævnning af udlånsloftet i så henseende?

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg vil fastholde, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at venstre i sin iver for at komme foran regeringen på dette område er faldet over sine egne ben. Hr. Karlskov Jensen ville have gjort sig selv og venstre en tjeneste ved at lade regeringen og landbrugsorganisationerne forhandle disse sager til ende, uden at man absolut skulle præcisere, at man var mere landbrugsvenlig end alle andre her i tinget.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må gentage over for hr. Karlskov Jensen, at hvis landmændene ikke kan få, hvad de er berettigede til ifølge denne lovgivning, på grund af udlånsloftet, så er kristeligt folkeparti villigt til at se på en ændring af det, som ligger i lovgivningen, for lovgivningens, jeg havde nær sagt alfa og omega er, at landmændene skal have det, der kan tilkomme dem, og hvis udlånsloftet spærrer for dette, er vi forpligtede til at kigge på udlånsloftet; det er da klart.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslag nr. 1 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges med 76 stemmer mod 61.

§ 3, således ændret, og §§ 4–10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i landbrugs- og fiskeriudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om vandforsyning og lov om offentlige veje.

(Lovforslag nr. L 23. Fremsat 6/10 76. Første behandling 14/10 76. Betænkning 20/10 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om udbygningen af Odense universitetscenter.

(Lovforslag nr. L 30. Fremsat 7/10 76. Første behandling 21/10 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om brandsikring af ældre beboelsesbygninger m. v. [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 12/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Brandsikringsloven af 25. februar 1976 blev gennemført på en meget alvorlig baggrund: efter den ulykkelige brandkatastrofe i Stengade i København i november sidste år stod det klart, at der måtte handles og handles hurtigt. Det var det, regeringen ved brandsikringsloven fik bred tilslutning til blandt folketingspartier.

Der skete under folketingsbehandlingen visse forlængelser af de oprindeligt foreslåede frister, men der var enighed om, at foranstaltningerne burde gennemføres uden unødigt forsinkelse.

Inden jeg går nærmere ind på det lovforslag om ændringer, der her er til behandling, vil jeg minde om, at det i brandsikringsloven på grund af problemerne omfang var nødvendigt at foretage en vis prioritering af opgaverne, således at kravet om brandsikring inden for en kort tidsfrist skulle opfyldes dels i ejendomme opført før 1900, dels i ejendomme, der inden for de nærmeste år forventes nedrevet eller ombygget væsentligt. Det er i disse to kategorier af bygninger, at problemerne i almindelighed er størst og mest presserende.

Hvad er det så, fremskridtspartiet nu ønsker ændret? Det foreslås, at netop tidsfristerne for den mest brandfarlige del af den ældre boligbebyggelse skal udskydes, og det gælder både ejernes indberetning om, hvad der skal ske efter brandsikringsforanstaltningerne i bygningen, og fristerne for udførelsen af den nødvendige brandsikring. Gennemførelse af de foreslåede lovændringer ville indebære, at brandsikringskravene i de såkaldte før-1900-ejendomme først skulle være udført mere end 2 år efter brandsikringslovens gennemførelse. For de særlige § 3-ejendomme, som man kort kan karakterisere som de saneringsmodne ejendomme, vil udskydelsen betyde, at brandsikringen først skulle påbegyndes næsten 1½ år efter brandsikringslovens gennemførelse.

Mener forslagsstillerne virkelig, at det er rimeligt over for de lejere, der bor i brandfarlige bygninger, og som loven har givet tiltro til, at ejerne hurtigst muligt skal skabe rimelig sikkerhed for, at de kan reddes i tilfælde af brand?

Som begrundelse for forslaget om ændring af fristen for indsendelse af indberetningsskemaer, der i loven er fastsat til den 1. august i år, og som ønskes ændret til den 1. april næste